BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 34 | 24 d'agost de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

La mesura de l'amor és estimar sense mesura

Estimats germans i germanes:

«La mesura de l'amor és estimar sense mesura», expressa una de les frases més famoses de sant Agustí, doctor de l'Església i patró dels que cerquen Déu de manera incansable; sant que celebrem el proper dijous, dia 28 d'agost. Malgrat que la seva vida no sempre va estar lligada al cor de Jesús, molt al contrari, la pregària de la seva mare —santa Mònica— va fer que el seu fill acabés convertint-se a Déu i «tornés amb ella», com se li va anticipar en un dels seus somnis.

Però no va ser senzill. Mònica va romandre molts anys al peu de la creu, pregant-li a Déu que fes un miracle, oferint sacrificis per ell i demanant a tots que resessin pel seu estimat fill. En un moment donat, un bisbe, després d'escoltar el seu prec, li va dir: «Estigui tranquil·la, és impossible que es perdi el fill de tantes llàgrimes». Sant Agustí es va convertir, però abans de començar la revolució de l'amor i de la misericòrdia, predicant i ensenyant les Escriptures gràcies a la teologia i a la filosofia, la seva mare ja podia descansar en pau. «I a mi què més em pot lligar a la terra? Ja he obtingut el meu gran desig, el veure't cristià catòlic. Tot el que desitjava ho he aconseguit de Déu», va confessar, dies abans d'emmalaltir i de morir, amb tan sols 55 anys.

En aquests moments, enmig de tants conflictes que aguaiten a multitud de famílies, recordem com la figura d'una mare pot canviar-ho tot en la conversió a Déu.

«Senyor, que tot el meu cor s'inflami amb amor per Vós; feu que res en mi em pertanyi i que no pensi en mi; que jo cremi i sigui totalment consumit en Vós; que us estimi amb tot el meu ésser, com incendiat per Vós», pregava sant Agustí. Una confessió que manifesta que només s'accedeix a la Veritat a través de l'amor, tal com va deixar escrit també el sant d'Hipona: «Si vols conèixer a una persona, no li preguntis el que pensa, sinó el que estima.»

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

La medida del amor es amar sin medida

Estimados hermanos y hermanas:

«La medida del amor es amar sin medida», expresa una de las frases más famosas de san Agustín, doctor de la Iglesia y patrono de los que buscan, de manera incansable, a Dios; santo que celebramos el próximo jueves, día 28 de agosto. A pesar de que su vida no siempre estuvo ligada al corazón de Jesús, muy al contrario, la oración de su madre —santa Mónica— hizo que su hijo terminara convirtiéndose a Dios y «volviera con ella», como se le anticipó en uno de sus sueños.

Pero no fue sencillo. Mónica permaneció muchos años al pie de la cruz, rogándole a Dios un milagro, ofreciendo sacrificios por él y pidiendo a todos que rezasen por su amado hijo. En un momento dado, un obispo, tras escuchar su ruego, le dijo: «Esté tranquila, es imposible que se pierda el hijo de tantas lágrimas». San Agustín se convirtió, pero antes de comenzar la revolución del amor y de la misericordia, predicando y enseñando las Escrituras merced a la teología y a la filosofía, su madre ya podía descansar en paz. «¿Y a mí que más me puede amarrar a la tierra? Ya he obtenido mi gran deseo, el verte cristiano católico. Todo lo que deseaba lo he conseguido de Dios», confesó, días antes de enfermar y de morir, con tan solo 55 años.

En estos momentos, en medio de tantos conflictos que acechan a multitud de familias, recordamos cómo el testimonio de fe de una madre puede cambiarlo todo en la conversión a Dios.

«Señor, que todo mi corazón se inflame con amor por ti; haz que nada en mí me pertenezca y que no piense en mí; que yo queme y sea totalmente consumido en ti; que te ame con todo mi ser, como incendiado por ti», rezaba san Agustín. Una confesión que manifiesta que sólo se accede a la Verdad a través del amor, tal y como dejó escrito también el santo de Hipona: «Si quieres conocer a una persona, no le preguntes lo que piensa, sino lo que ama.»

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Te 1,1-5.8b-10 / Sl 149 / Mt 23,13-22]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago); sant Genís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia; Lleida i Urgell: ☐ Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. de l'Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes.

26. ☐ **Dimarts** [1Te 2,1-8 / Sl 138 / Mt 23,23-26]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona, 1843 - Llíria, 1897), vg. fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Ceferí, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; sant Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

27. ☐ **Dimecres** [1Te 2,9-13 / Sl 138 / Mt 23,27-32]. Santa Mònica (Tagaste, 331 - Òstia, 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. ☐ **Dijous** [1Te 3,7-13 / Sl 89 / Mt 24,42-51]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església; sant Julià, mr. (s. IV); sant Hermes, mr. (s. II).

29. ■ **Divendres** [Jr 1,17-19 / Sl 70 / Mc 6,17-29]. Martiri de sant Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste; santa Sabina, màrtir; sant Adelf, bisbe.

30. ■ **Dissabte** [1Te 4,9-11 / Sl 97 / Mt 25,14-30]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró dels botànics i jardiners; santa Joana Jugan, vg., fundadora de les Germanetes dels Pobres (1839); Lleida i Urgell: ☐ Sant Lluís de França.

31. ■ **Diumenge vinent,** XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,19-21.30-31 / Sl 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, card., patró de Cardona; sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Arístides, abat.

Diumenge XXI de durant l'any (C)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'Evangeli per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Escriptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal." Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)

Esto dice el Señor:
«Yo, conociendo sus obras y sus pensamientos, vendré para reunir las naciones de toda lengua; vendrán para ver mi gloria. Les daré una señal, y de entre ellos enviaré supervivientes a las naciones: a Tarsis, Libia y Lidia (tiradores de arco), Túbal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria.

Ellos anunciarán mi gloria a las naciones. Y de todas las naciones, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos, a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi santa montaña de Jerusalén —dice el Señor—, así como los hijos de Israel traen ofrendas, en vasos purificados, al templo del Señor. También de entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor».

Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor todas las naciones, / aclamadlo todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,5-7.11-13)

Hermanos:
Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, ni te desanimes por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos». Soportáis la prueba para vuestra corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues ¿qué padre no corrige a sus hijos? Ninguna corrección resulta agradable, en el momento, sino que duele; pero luego produce fruto apacible de justicia a los ejercitados en ella. Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, no se retuerce, sino que se cura.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús pasaba por ciudades y aldeas enseñando y se encaminaba hacia Jerusalén. Uno le preguntó: «Señor, ¿son pocos los que se salvan?». Él les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha, pues os digo que muchos intentarán entrar y no podrán. Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: "Señor, ábrenos"; pero él os dirá: "No sé quiénes sois". Entonces comenzaréis a decir: "Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas". Pero él os dirá: "No sé de dónde sois. Alejaos de mí todos los que obráis la iniquidad". Allí será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abrahán, a Isaac y a Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, pero vosotros os veáis arrojados fuera. Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos».

COMENTARI

«Correu, mireu d'entrar per la porta estreta»

Sovint ens creiem els posseïdors de la veritat i de la salvació: som nosaltres els salvats. I això exclou, de vegades, moltes persones. Però a la pregunta de si *són pocs els qui se salven*, Jesús contesta dient: *Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran*. Jesús no dona resposta al que és una curiositat sinó que ens anima a buscar l'entrada que no és altra que una porta estreta. Alguns pensaven que, perquè *havien menjat i begut amb Jesús* ja tenien la porta de la salvació oberta, però ell els dirà: *No sé d'on sou*. Com pot ser això? La resposta és clara: *Lluny de mi tots vosaltres que obràveu el mal*. Podem fer moltes oracions i participar en moltes misses, sentir-nos prop del Senyor, però el que dicta la sentència és la nostra vida: fem el bé o el mal? Això val per a tothom. *Vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el Regne de Déu*. No importa d'on vinguin, sinó quina ha estat la seva vida. Ja ho deia Isaïes: *Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües*. La salvació és per a tothom: *De totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites*, cosa que sembla impossible en el poble d'Israel on els sacerdots i levites havien de ser de la mateixa tribu i del mateix poble: a tots se'ls proposa el camí de conversió. La porta de la salvació és oberta a tothom que vulgui acceptar el Senyor. És la conversió a la que convida la carta als hebreus que ens encoratja a resistir en el combat de la fe sabent veure en les correccions un senyal i la prova que som fills de Déu: *El Senyor corregeix aquells que estima. Déu us tracta com a fills*. Avui, doncs, el Senyor ens convida a fixar-nos en les nostres obres, en la nostra vida, a no creure'ns segurs si no fem el bé, *si obrem el mal:* la salvació no és cap privilegi nostre. Tots hem d'entrar per la porta estreta.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 522I0-2000 - Realització: impresión Offset Derra, s.l.